

משנה ברורה סימן תקסח ס"ק מב

מי שאינו יודע יום שמת בו אביו ואמו יברור לו יום אחד אך אל יסיג גבול אחרים לומר קדיש.

Yom Kaddish- "I am not Alone"

Very Far from the Stories and maybe best that they aren't Known

חומרים חינוכיים לעשרה בטבת

http://www1.yadvashem.org/yv/he/education/educational_materials/10betevet_2012.asp

בעשרה בטבת החל נבוכדנצר מלך בבל במצור על ירושלים. כעבור שלוש שנות רעב, הובקה העיר ונחרב בית המקדש הראשון. עוד בתקופת המקרא, לפני כ- 2500 שנה נקבע יום זה כיום תענית המציין את ראשית התהליך שהביא לחורבן ירושלים. בתקופת השואה נרצחו כשישה מיליון יהודים. לרבים מהם אין יום פטירה ידוע ואף אין קרוב משפחה או שאר בשר אשר יאמר עליהם קדיש. לכן, בשנת 1949 קבעה הרבנות הראשית לישראל את עשרה בטבת כ"יום הקדיש הכללי" לאלו אשר מקום ותאריך קבורתם לא נודע. יום זה, אשר נקבע לציון תחילת חורבן ירושלים, נקבע גם כיום זיכרון לחורבן יהדות אירופה

Rav Amar 2008

יום עשרה בטבת, נקבע ליום תענית עבור עם"י חז"ל, ובנוסף בגמרא ובראשונים ובשלחן ערוך.

לאחר השואה הנוראה. קבעה הרבנות הראשית לישראל, שיום עשרה בטבת יהיה יום הפריש הכללי, לזכרם של הקדושים שנספו בשואה, ויום מותם לא נודע.

וכן חיקנו להדליק נר לעלוי נשמתם בליל עשרה בטבת, וללמוד משניות לעלוי נשמתם, וכמובן יאמרו קדיש לעלוי נשמתם, ואחר קריאת התורה, יאמרו תפלה אוזרה לעלוי נשמתם. שנתקנה לזכר חללי השואה.

וכל איש ישראל יראה חובה לעצמו לקיים הנחגה חשובה זו, ובטוֹיף תפלה לא-ל נורא עלילה, לשמור את עמו ואת נחלתו, ויהיה המחנה הנשאר לפליטה.

ושמרי ישראל ישמור שארית ישראל, בתן ובחסד וברחמים, חיים עד העולם.

Sexual Sin - RYBZ

אליהו זוטא (איש שלום) פרשה יז

אמר ר' יוחנן בן זכאי פעם אחת הייתי מהלך בדרך מצאתי אדם אחד שהוא מלקט עצים, דברתי לו [דבר] ולא החזיר לי (דבר), ואחר כך בא אלי ואמר לי אני מת ולא חי, אמרתי לו אם מת אתה עצים למה לך, אמר לי רבי האזין לי עד שאומר לך דבר אחד, כשהייתי חי [אני]

וחבירי בפלטרי היינו עוסקים, **כשבאנו כאן גזרו עלינו גזר דין שריפה**, כשאני מלקט עצים שורפין את חברי, וכשהוא מלקט עצים שורפין אותי, אמרתי לו דינכם עד מתי, אמר לי כשבאתי לכאן הנחתי אשתי מעוברת ויודע אני שזכר הוא, בבקשה ממך הוי זהיר בו משעה שנולד עד שיהיה בן חמש שנים, הוליכהו לבית רבו למקרא, **בשעה שהוא אומר ברכו את ה' המבורך מעלין אותי מדינה של גיהנם.**

רמב"ם הלכות סנהדרין פרק טו

הלכה יא

כל הנשרפין עשרה ואלו הן. בת כהן שזינתה תחת בעלה, ובא על בתו, ועל בת בתו, ועל בת בנו, ועל בת אשתו, ועל בת בתה, ועל בת בנה, ועל חמותו, ועל אם חמותו, ועל אם חמיו, והוא שבא עליהן בחיי אשתו, אבל לאחר מיתת אשתו הרי הן בכרת בלבד בכלל העריות.

Every Sin

מסכתות קטנות מסכת כלה רבתי פרק ב הלכה ט

איבעיא להוּא מכפרין עון אבות, או לא, **תא שמע דר' עקיבא נפק להוּא אתרא**, אשכחיה להוּא גברא דהוּא דרי טונא רבה על כתפיה, ולא הוּא מצי לסגויי ביה, והוּא צוח ומתאנח, אמר ליה מאי עובידתיך, **אמר ליה לא שבקנא איסורא דלא עבידנא בהוּא עלמא**, ועכשיו איכא נטורין עילוון ממונין, ולא שבקין לי דאינוח, אמר ליה ר' עקיבא שבקת ברא, אמר ליה בחייך דלא תשהיין, דדחילנא ממלאכי דמחו לי בפולסי דנורא, ואמרין לי אמאי לא תיתי בפריע, אמר ליה אימא לי מה דקא מנחת, **אמר ליה שבקית איתתא מעברתא**, אזל ר' עקיבא ועאל בההיא מדינתא, אמר להוּ אתתיה דפלניא היכא, **אמרו לו יעקר זכרו דהוּא שחיק עצמות**, אמר להוּ אמאי, אמרו ליה דהוּא ליסטיס הוּא, **ואכל אינשי, ומצער ברייתא, ולא עוד אלא שבא על נערה מאורסה ביום הכפורים**, אזל לביתיה אשכח אתתיה מעוברתא, נטרה עד דילדא, אזל מהליה, **לכי גדל אוקמיה בבי כנשתא לברוכי בקהל**, לזמן אזל ר' עקיבא להוּא אתרא, **איתחזי ליה, אמר ליה תנוח דעתך שהנחת את דעתי**.